

“လာမည့်ဘေးပြေးတွေ့ပါ”

Be Proactive

သင်လျှောက်လှမ်းရာ ခရီးလမ်းတွင် ပြဿနာများနှင့် အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့သောအခါ ရှေးဦးစွာ သင်မည်သို့တုံ့ပြန်ပါသနည်း။ သိပ်ရှုပ်ထွေးပန်းဘဲ အဆင်ပြေသွားမည့်လမ်းကြောင်းကို ရှာဖွေပါသလား။ ထိုချဉ်းကပ်နည်းကား နေ့စဉ်ကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာအသေးအမွှေးကလေးများနှင့် စိတ်ညစ်ညူးမှု ကလေးများကို ပြေပျောက်နိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ကြုံရမည့် ပြဿနာကြီးများကိုမူ လွန်မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

လွန်ခဲ့သည့်လေးငါးနှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်သည် အိန္ဒိယအရှေ့မြောက်ဘက်ဆီသို့ သူငယ်ချင်းအချို့နှင့်အတူ ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။ သီတင်းပတ်အတော်ကြာအောင် ခရီးရှည်ကြီးနှင့်ခဲရဲသဖြင့် ပင်ပန်းလွန်းလှသည့်ပြင် အိပ်ရေးလည်း ပျက်လှပါသည်။ တစ်နံနက် အိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏လက်များ ပြင်းထန်စွာ နာကျင်ကိုက်ခဲနေပါသည်။ လည်ပင်း၊ ညာဘက်ပခုံးနှင့် ညာဘက်လက်မောင်းတစ်လျှောက် တစ်တောင်ဆစ်အထိ တောင့်တင်းရောင်ရမ်းကာ အနည်းငယ်ထိရုံမျှနှင့်ပင် အရိုးခိုက်အောင် နာကျင်နေပါသည်။ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးမှာ တောင်တက်ခရီးဖြစ်သဖြင့် မစဉ်းစားရဲလောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်သို့ လန်ချားဖြင့်လာခဲ့ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့စီးရမည့် ဘတ်စ်ကားအလားကို စောင့်နေကြပါသည်။ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်တွင် လူများပြည့်ကျပ်နေသည်။ များသောအားဖြင့် စွန့်စားသွားလာသော လူငယ်ခရီးသွားများသာဖြစ်ပြီး ကြီးမားလေးလံသော အိတ်ကြီးများကို ကိုင်တွယ်ထားပြီး လမ်းညွှန်စာအုပ်များကို ကိုင်ထားကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လည်ပင်းကို သက်သောင့်သက်သာဖြစ်စေရန် ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ထိုင်နေခဲ့မိသည်။ ထိုအချိန်တွင် လည်ပင်းကိုပုဝါထူထူပတ်ကာ ညာဘက်လက်ကိုမူ ကြိုးဖြင့်သိုင်းထားသည်။

တောင့်တင်းနေသော ပခုံးများကို နာကျင်မှုလျော့ပါးသက်သာသွားစေရန် သူငယ်ချင်းများတစ်ဦးက နှိပ်နယ်ပေးနေပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့နှိပ်လိုက်သည့်အခါတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်လျှောက်လုံး မျက်ရည်ကျလောက်အောင် နာကျင်လွန်းလှ၍ အံ့ကြိတ်၍ အောင့်ခံနေရပါသည်။ ထိုစဉ်တွင်ပင် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ဘယ်လ်ဂျီယန်မှ လူငယ်တစ်ဦးနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေပါသည်။ မိတ်ဆွေက ကျွန်ုပ်လည်ပင်းလွဲနေပြီး မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်နေကြောင်းကို ပြောပြသောအခါ အနီးတွင်ထိုင်နေသော တရုတ်အမျိုးသမီးတစ်ဦးက စာဖတ်ရာမှ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“လည်ပင်းတောင့်နေတယ်ဟုတ်လား” ဟုမေးပါသည်။ “ကျွန်မနှိပ်တတ်တယ်” ဟု သူမကပြောသည်ကို ကျွန်ုပ်က မရေရာသောအကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်နေပါသည်။ သူမပြောသည်ကို ကျွန်ုပ်သဘောမပေါက်သည့်ပြင် လူစိမ်းတစ်ဦးနှင့် အနှိပ်ခံရမည်ကိုလည်း မယုံမရဲဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ဘက်တွင်ကို သက်သာသွားလေမည်လားဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကလေး ရှိနေမိသည်။ သူမကတော့ နှိပ်တတ်ကောင်းပါရဲ့ဟု တွေးမိလိုက်သည်။

ထိုသို့ချီတုံ့ချတုံ့ဖြင့်ပင် သူမ၏ရှေ့တွင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူမကလည်း ကျွန်ုပ်၏လည်ပင်းနှင့် ပခုံးများကို စတင်နှိပ်နယ်နေပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာထဲရှိ တင်းမာမှုများကို သူမခံစားသိရှိရကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တွင် အကြောများထိုးနေကြောင်း သူမကပြောပြပါသည်။ သူမက အားနှင့်အင်နှင့် နှိပ်နယ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏နာကျင်မှုမှာ ပို၍ပင်ဆိုးရွားလာသည်။ ကျွန်ုပ်က ပို၍နာလာကြောင်းပြောသောအခါ သူမက “အဲဒါထိတာပေါ့။ ဒီထက်နာဦးမယ်” ဟုပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏လည်ပင်း၊ ပခုံးနှင့် လက်မောင်းများကို နာရီဝက်ခန့်မျှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိပ်နယ်ပွတ်သပ်ပါသည်။ သူမနှိပ်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏အသားအရေပြားများ မာကျောခက်ထန်ပြီး တင်းနေသော်လည်း ကိုက်ခဲမှုအားလုံးနီးပါး ပျောက်ကင်းသွားပြီး ကျွန်ုပ်၏လည်ပင်းလည်း ကောင်းစွာ လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားနိုင်သည့်ပြင် လက်မောင်းကလည်း မကိုက်တော့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဝမ်းသာသွားပြီး သူမကိုလည်း ပြောမပြတ်တတ်လောက်အောင် ကျေးဇူးတင်ခဲ့မိပါသည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်ခန့်က သူမတွင် ထိုထက်ဆိုးရွားသောအဖြစ်မျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး သူမဘာသာ သူမနှိပ်နယ်၍ ပျောက်ကင်းအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ရကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ နောက်ထပ် သူမပြောပြသည့် စကားမှာ ကျွန်ုပ်အတွက် အလွန်ပင်လေးနက် ပြည့်စုံလှပေသည်။ ယင်းမှာ “နာကျင်တဲ့ဝေဒနာကိုဖြစ်ပြီဆိုရင် ဒီဝေဒနာကို အောင့်ခံရမယ်၊ သည်းခံရမယ်” ဟူသတည်း။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကလေးကို ကျွန်ုပ်ပြန်၍တွေးနေမိလေ့ ရှိခဲ့သည်။ ဘဝသည် ကျောင်းနှင့်တူပါသည်။ အရာတိုင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့နောက်တစ်ဆင့် တက်လှမ်းမှုအတွက် သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်၏ အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြဿနာဖြစ်လာလျှင် ထိခိုက်နာကျင်မည်၊ ခံစားရမည်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပြဿနာမှ ရှောင်လွှဲနေခဲ့ကြသည်။ ရင်မဆိုင်ဘဲ နောက်သို့တွန့်နေမိကြသည်။ တစ်ခုခုမှားယွင်းနေပြီဟု သိလျှင်ဖြစ်စေ၊ မုန်းတီးမှု၊ မခံရပ်နိုင်ဖြစ်မှုတို့ ခံစားနေရလျှင်ဖြစ်စေ အခြားသူတစ်ဦးနှင့် ငြိမ်းချမ်းမှုပြုရန်လိုအပ်လျှင်ဖြစ်စေ မဖြတ်နိုင်သော ဝါသနာတစ်ခု နှစ်ရှည်လများ စွဲငြိနေလျှင်ဖြစ်စေ ယင်းကိုပြုပြင်ခြင်းထက် လျစ်လျူရှုကာ အလိုက်သင့်နေခြင်းက ပို၍အဆင်ပြေပုံရပေသည်။ သို့သော် ယင်းက နည်းလမ်းမမှန်ပေ။ ပြဿနာကို ထိုအတိုင်းပြစ်ထားလျှင် ထိုပြဿနာက ပို၍ပို၍ကြီးထွားလာမည်။ ပို၍ပို၍ဆိုးရွားလာပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့အကောင်းဆုံး လုပ်ရမည့်မှာ ပြဿနာကိုတိုက်ခိုက်ဖြေရှင်းရန် ကျွန်ုပ်တို့ကပင် စတင်လုပ်ဆောင်ရေး လာမည့်ဘေးကို ပြေးရှောင်တွေ့ရေးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရန် လွယ်ကူမည်မဟုတ်သော်လည်း ဖြေရှင်းလိုက်သဖြင့် အောင်မြင်မှုရခြင်းကား မင်္ဂလာရှိပေလိမ့်မည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အား “ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံလော့” (တိမောသေဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင် ၂:၃) ဟု လမ်းညွှန်ထားသည်။ သို့သော် ထိုထိုင်းသော စစ်သူရဲမျိုးမဟုတ်၊ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်၍ တက်ကြွသောစစ်သူရဲမျိုးကို ဆိုလိုသည်။ ဦးဆောင်ဆင်နွှဲမှုသည် ပြဿနာဖြေရှင်းမှု၏ အမည်ပင်ဖြစ်သည်။

(အေရီယန်နာ ကီးတင်း)
(By. Ariana Keating)